

Velkoborské noviny

Velký Bor, Jetenovice, Slivonice

prosinec 2019, leden 2020

SLOVO **PANA STAROSTY...**

Vážení čtenáři,

vítám Vás u posledního vydání Velkoborských novin v tomto roce. Zima je tady a vánoční svátky jsou za dveřmi. Příroda se již uložila k zimnímu spánku. O dlouhých zimních večerech bychom my, lidé, také měli více odpočívat. Jestli bude letošní zima na sníh štedrá, se musíme nechat překvapit.

V sobotu 2. listopadu se uskutečnil ve Velkém Boru lampiónový průvod. Na návsi se sešlo mnoho dětí s rodiči. Průvod vyrazil po svíčkami osvětlené trase směrem na mysliveckou chatu, kde všichni účastníci obdrželi perníkovou medaili. Pořadatelé měli připraveny různé hry, oheň k opékání buřtů a byl také vypuštěn lampión štěstí. Na závěr byl odpálen ohňostroj.

Od 27. října se děti společně se staršími děvčaty scházely každou neděli a připravovaly písně a upomínkové předměty na adventní neděli, které prodávaly za symbolické ceny. V sobotu hasiči přivezli strom, který byl

ještě týž den ozdoben. V neděli stačilo už jen postavit stan, rozložit stoly a lavice, natáhnout rozvody ozvučení a mohlo se vystupovat. Diváků se sešlo velké množství. Pro všechny byly připraveny teplé nápoje na zahřátí.

Na Nový rok, 1. ledna, opět vyrazíme ve 13:30 hodin na „Novoroční špacír“, který pořádáme ve spolupráci s Velkoborskou a Holkovickou

hospodou. Z Velkého Boru vyrazí účastníci výslapu do hospůdky v Holkovcích a z Jetenovic do Velkého Boru. Délku trati si každý zvolí sám dle svého uvážení a nabraných kil o Vánocích. V cílových občerstvovacích stanicích dostanou účastníci teplý nápoj zdarma. Nezapomeňte se ve Velkoborské hospodě podepsat do připravené knihy, dostanete tam něco dobrého na cestu, účastníci z Jetenovic něco ke kávě. Po prolomených Vánocích je potřeba udělat něco pro své zdraví, tak pevně věřím, že se opět sejdeme ve velké sestavě.

Ve neděli 5. ledna v době od 9 do 16 hodin bude probíhat Tříkrálová sbírka ve Velkém Boru a v Jetenovicích.

Připomínám zateplení vodovodních šachet a uzavření přívodů vody do nevytápěných prostor, kde hrozí zamrznutí vodovodu a následné poškození.

Od ledna na stanovištích pro sběr tříděného odpadu přibude nová popelnice černé barvy na sběr použitých kuchyňských olejů. Uzavřenou PET láhev s olejem vhodte do popelnice kulatým otvorem vpředu popelnice.

Od ledna je možno platit

poplatky za odvoz komunálního odpadu ve výši 500,-Kč za osobu a poplatek za psa 100,-Kč.

Děkuji všem za pomoc při přípravě a organizování různých akcí i úklidu v obcích, protože jaké si to uděláme, takové to budeme mít. Nic se přeci neudělá

samo. Myslete na své přátele hlavně teď o Vánocích.

Přeji Vám úžasné prožité vánoční svátky, hodně zdraví, štěstí, pohody a klidu. Hlavně ať Vás život baví.

Václav Zábranský

Otevírací doba COOP Velký Bor o svátcích

23. 12. – 7:00-11:00

24. 12. – 7:00-10:30

25. 12., 26. 12. ZAVŘENO

27. 12. – 7:00-11:30, 12:00-16:30

28. 12. – 7:00-10:30

30. 12. – 7:00-11:00

31. 12. – 7:00-11:30

Otevírací doba ESO Market Jetenovice

o svátcích zavřeno

KNIHOVNA ZAVŘENA: 24. 12. a 31. 12.

OD 15. 12. ZMĚNA JÍZDNÍCH ŘÁDŮ!!!

Viz www.idos.cz.

INFORMACE Z 8. VEŘEJNÉHO ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE VELKÝ BOR konaného 27. 11. 2019

Zastupitelstvo obce SCHVALUJE:

- Smlouvu o pronájmu nebytových prostor – prodejny Jetenovice s nájemcem Potraviny Mandák s. r. o., Horažďovice, Nad Nemocnicí 1129
- Rozpočtové opatření č. 7/2019 a rozpočet obce na rok 2020
- Střednědobý rozpočtový výhled obce na období 2020–2022
- Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohodu o umístění stavby Velký Bor, KT, p. č. 1145/12 – NN č. IV-12-0014608/VB/01 s ČEZ Distribuce, a.s. se sídlem Děčín IV – Podmokly, Teplická 874/8
- Darovací smlouvy – hasiči Velký Bor 20.000,- Kč, hasiči Jetenovice 20.000,- Kč, hasiči Slivonice 10.000,- Kč a Svazu zdravotně postižených Horažďovice 2.000,- Kč
- Inventarizační komise: - hasiči Velký Bor – R. Palečko, D. Ouda, V. Pastejřík
- hasiči Jetenovice – J. Korbel, P. Makovec, P. Pihera
- hasiči Slivonice – D. Šrámková, D. Krejčí, B. Zuklín
- hlavní inventarizační komise – Š. Štěrbová, K. Kolář, J. Fiřtová

Zastupitelstvo obce ROZHODLO:

- Odkoupit od ÚZSVM pozemky p. č. 427/26 a 427/19 v k. ú. Velký Bor
- Směnit pozemky p.č. 531/22, 531/29, 551/4 a 658/2, za část p.p.č 551/4, všechny v k.ú. Jetenovice
- Poskytnout příspěvek ve výši 2.000,- Kč z rozpočtu obce na rok 2019 za účelem přispění do veřejné sbírky vyhlášené Karlovarským krajem na pomoc obci Bublava

Zastupitelstvo obce BERE NA VĚDOMÍ:

- Rozpočtová opatření č. 6 a 8/2019
- Zprávu finančního a kontrolního výboru
- Návrh rozpočtu a střednědobého výhledu DSO Radina a DSO Horažďovicko
- Nové informace ohledně hlubinného úložiště radioaktivních odpadů

Oslavenci v prosinci

75 let	Flachsová Jitka		Velký Bor
82 let	Lávičková Julie		Jetenovice
75 let	Zoubek Jaroslav		Jetenovice
60 let	Kolář Karel		Velký Bor
87 let	Klecanová Josefa		Slivonice

Oslavenci v lednu

80 let	Machovec Karel		Slivonice
--------	----------------	---	-----------

Oslavenci v únoru

75 let	Koutníková Miloslava	Jetenovice
60 let	Štěpánek Pavel	Velký Bor
65 let	Pinkasová Jana	Velký Bor
65 let	Kandrová Jaroslava	Slivonice

Oslavencům přejeme hodně zdraví a štěstí!

LAMPIONOVÝ PRŮVOD Velký Bor

Pomalu se stmívá a z návsi Velkého Boru se line hláhol dětí a dospělých. Očekávání dětí s obličejí posetými obrázky pavučin stoupá. A konečně se objevují čarodějnice, copak asi mají přichystaného letos? A už to začíná, známý zvuk zvonečku svolává děti a je pro ně jasným signálem, že jejich lampion má začít svítit. Čarodějnice děti přivítá a vyrazíme po stopách světýlek až na nedalekou mysliveckou chatu, kde už je vše vyzdobeno a připraveno na příchod lampiony osvětleného houfu dětí. Sladká odměna je nemine, a tak čarodějnice spolu s čarodějem dětem věší na krk perníkové medaile s pavučinou a malým marcipánovým pavoučkem. „Nemáte ještě jednu medaili?“ ptají se děti ještě dlouho poté. Medaile byly opět vynikající. Teď už se ale

soutěží o nejkrásnější dýni a máme tu vítězku paní Ježkovou s vnoučaty (malou čarodějkou Vaneskou a upírem Máťou). Veliká gratulace! Ale honem, už tu máme další soutěže, taky čarovný automat, copak nám z něj asi vypadne, když mu pošeptáme zaklínadlo a třikrát na něj poklepeme? ... Děti se dělí na dva tábory – holky proti klukům. Honem! Komu vzlétne lampion letos rychleji? Kluci, to nevadí, příští rok vám to už určitě vyjde ☺ A blíží se závěr našeho večera a jak jinak ho zakončit než světýlky, která se tentokrát rozprostírají po celé obloze. Ano, náš večer pomalu končí závěrečným ohňostrojem a několika tanci na známé pohádkové melodie. Mějte se krásně, bylo mi s vámi moc fajn. Tak zase za rok ve Velkém Boru.

Vaše čarodějnice

ROZSVĚCOVÁNÍ STROMEČKU Velký Bor

Zpod velkoborské prodejny se 1. adventní neděli, která letos připadla na 1. prosinec, od 17 hodin linuly koledy a další vánoční písně – nejprve v podání dětí z Velkého Boru a jejich „pomocných jednotek“ z vedlejších vsí, poté byly zazpívány Velkoborem a při odpálení ohňostroje puštěné z notebooku. Rozsvěcoval se totiž vánoční stromeček. Letošní počasí bylo příznivé, lidí se sešlo dost a mnoho z nich v jedné ruce drželo horký nápoj na zahřátí a ve druhé taštičku s výrobky právě zpívajících dětí. Ty se totiž koncem října začaly scházet v budově obecního úřadu, aby se naučily nové koledy a aby vyrobily krásné adventní dekorace, které se u stromečku za symbolickou částku již tradičně (třetím rokem) prodávají. Za jejich nasazení a péči jim náleží velké poděkování, také děkuji všem těm, kteří přispěli k tomuto milému zahájení adventního času – ať už tím, že se s dětmi pravidelně scházeli,

nebo přípravou samotného místa – „nic se přeci neudělá samo.“ Děti si ještě můžete poslechnout na koncertu Velkoboru 27. 12. od 18 hodin v kostele sv. Jana Křtitele ve Velkém Boru.

JB

ZAMYŠLENÍ P. Stanislava Bušty

Dobrý den. Štědrý den. Štědrý večer.

Svatá noc, posvátná noc, požehnaná noc, vánoční čas, Vánoce. Říká se, že to jsou nejkrásnější svátky v roce. A co vytváří krásu Vánoc? Čím jsou krásné? Svojí atmosférou, pohodou, vánoční hudbou, písněmi, koledami, vánočními pokrmy, nápoji, vánočním pečivem, ozdobami, vše svítí, vše se třpytí, vánoční pohoda, lidé jsou na sebe hodní, jsou vůči sobě štedří, jsou lepší vztahy mezi nimi, je více lásky. Tedy je to hlavně láska, co činí Vánoce krásnými; to ostatní jsou kulisy, které tu krásu dotvářejí. V jedné z vánočních písní se zpívá, že v Betlémě se Láska zrodila, v Betlémě ve chlévě, ve chlévě na seně. Tedy kulisy nic moc, ale láska tam krásná, láska živá. A co by to bylo platné, kdyby se tam tehdy tisíckrát Láska zrodila, kdyby se v srdci každého z nás nezrodila. A co by to bylo platné, kdyby v tom místě, kde žijeme, byly kulisy sebekrásnější, kdyby tam láska nebyla?

A je to láska, co činí den dobrý, den štědrý, noc svatou, posvátnou požehnanou. Život bohatý, krásný, a nejen o Vánocích. A že prý nemá nikdo lásku větší než ten, kdo pro druhé obětuje svůj život, kdo žije pro druhé, kdo druhým svůj život věnuje. To znamená: věnuje i to hmotné, ale hlavně jim věnuje sám sebe, věnuje jim svůj čas. Lidé si navzájem mohou dávat různé dary a dárky, různé: malé či velké, třeba i finančně náročné, ale to nejcennější, co můžeme dát těm lidem kolem sebe, je dát jim svůj čas – udělat si na ně čas: manžel na manželku, manželka na manžela, rodiče na děti (zejména, když jsou malé), děti na rodiče (zvláště, když jsou staří). Udělat si čas na své známé, na přátele, prostě na lidi kolem sebe. Jedna kniha, co jsem četl, se jmenuje: „Život bez všedních dní.“ Ano, každý den může být sváteční, každý může být svátkem – svátkem lásky. Aby byl den dobrý, musí ho někdo dobrem naplnit. Aby den byl štědrý, musí někdo štědrý být. Aby byl den požehnaný, musí ho někdo láskou posvětit. Vždycky musí někdo něco, samo nic. A tak činné dny dobrými, tím že budeme dobří! Dělejme dny štědrými, tím že budeme štedří!

Finský film „Legenda o Vánocích“ (zhlédl jsem na YouTube) vypráví příběh o asi sedmiletém chlapci, který po tragické smrti svých rodičů a malé sestřičky zůstal sám. V chudé rybářské vesnici na břehu velkého severského jezera si ho ale nikdo nechtěl vzít natrvalo, a tak vždy po roce putoval z rodiny do rodiny. Po tatínkovi měl už a naučil se pěkně vyřezávat, a tak vždy k Vánocům dětem z rodin, v nichž byl, něco pěkného vyřezal a přede dveře jejich obydlí dal. A pak přišel rok chudý na ryby a do osady přišla bída a chlapce si už nikdo nechtěl vzít, aby ho živil, a tak si ho nakonec vzal majitel truhlářské dílny, který přišel do vsi nabízet své výrobky. Na malého chlapce byl zpočátku velice tvrdý, ale také ho naučil řemeslu a také od něho dostal dobré náčiní na vyřezávání. A ten chlapec po dni náročné práce ještě po nocích vyřezával dárky pro své známé děti a o Vánocích tajně, nepoznán jim je dával před vchody do jejich domů. A pak i dokonce svého starého mistra pro to získal a chodili rozdávat dárky spolu. A nezapomínal ani na svoji sestřičku Ádu, která se s rodiči nešťastně utopila v jezeře, když v noci vkročili na tenký led. Dárek dával na led anebo i prosekal otvor a do něho dárek vhodil s přáním: „Pěkné Vánoce, Aduško!“

A pak si jednou po letech pro svého otce přijeli jeho zbohatlí dva synové a on svou chalupu s dílnou dal tomu chlapci, již mladému muži, dobrému truhláři a řezbáři. A také mu dal i to, co za léta své práce vydělal a již to nepotřeboval. A tak ten chlapec – již mladý muž – nemusel řešit, z čeho bude živ, a věnoval se tvorbě vánočních dávků pro děti stále v širším okolí. A pak si chtěl vypůjčit soby se sáněmi od sousedky, aby to všechno včas stihl. A ta mu řekla, že ty soby snáze zvládne, když bude mít na sobě něco červeného, a proto si koupil červený kabát i čepici. A jmenoval se Niky – Nikolas – Nikolaus. A tak ho pak nazývali Santa Klaus – ten, který svou štedrostí napodoboval Svatého Mikuláše (po němž se jmenoval) – a po něm v tom pokračovali další – a pokračují až do našich dnů. Takže podle toho filmu, podle této vánoční legendy Santa Klaus není konkurencí sv. Mikuláše či Ježíška, ale jejich dobrý napodobitel – svou láskou a štedrostí – nadělováním, rozdáváním radosti.

A tak ten chlapec z toho filmu mohl naříkat nad svým životním údělem, ale místo toho chtěl druhým dělat radost, ač jemu život té radosti moc nedal. A proč to dělal? Aby udělal radost. Co z toho měl? Radost! Ano, jistě i sám měl radost z radosti druhých, kterou jim udělal. Mít radost z radosti druhých, kterou jim uděláme. Kéž by se nám to dařilo! Dělat radost a mít z toho radost! Kéž by se nám všem stalo radostí: dělat radost druhým! A ať z takové radosti nikdy nevyjdeme!

To přeji nám všem, a nejen o Vánocích.

P. Stanislav Bušta

CHVÁLA KRISTU!

Vážení čtenáři,

srdečně Vás zdravím a přeji hezké čtení. Bylo mi nabídnuto, abych se vám jako nový administrátor šesti farností představil. Dovolte však, abych nejdříve poděkoval za krásné přijetí, kterého se mi dostalo od kněží, P. Stanislava Bušty a P. Ing. Petra Koutského, a skoro všech starostů obcí, kde působím. Chtěl jsem také touto cestou poděkovat za všechno, co moji předchůdci udělali s Boží milostí pro všechny farnosti, kde pracovali. Na uvítanou si starostové a kněží moc přáli, aby naše spolupráce byla co nejlepší. Přeji si to také a modlím se za své farníky a občany a všem vám žehnám.

Jmenuji se Mariusz Piwowarczyk, pocházím z Polska z krásné krajiny Mazurských jezer, která je od Horažďovic vzdálená přes tisíc kilometrů na sever. Narodil jsem se v Elku. Moje krajina, odkud pocházím, skrze lesy se moc podobá Šumavě a moc se dobře cítím v pohádkové kopcovité prácheňské krajině. Na Mazurech máme hodně jezer a každé své prázdniny v dětství a mládí při těžké práci jsem trávil v malebné vesnici Dabrowskie (čti Dombrowskie) koupáním se v jezeře po práci. Moje dětství a mládí se nikdy nepodobalo procházce růžovou zahradou. Proto je můj přístup k lidem ovlivněn neustálým vybízením k přijetí evangelia. Ale pořád mám co na sobě dělat.

Narodil jsem se jako prvorozené dítě 10. září 1969. Měl jsem štěstí, poněvadž od šesti let jsem znal příběhy z evangelia od mé maminky, která mi mohla věnovat nejvíce času. Bylo nás celkem pět dětí. Čtyři bráchové a jedna sestra, která se narodila dva roky po mně. Dnes mám čtyři neteře a tři synovce. Moje maminka má už 72 let.

Moje jméno Mariusz je odvozeno od jména Panny Marie, podobně jako jméno Marian. Jsou to dvě různá jména. Čteme je v češtině Mariuš, pro Čecha je to nepřirozené, tak může mi říkat Marius, ale při oslovení se říká „Mariuš“.

Po základní škole jsem začal studovat střední zahradnickou. Po složení maturity jsem vstoupil do řeholního společenství Misionářů Oblátů, kde jsem po šesti letech studia a jednom roce noviciátu získal titul magistra. Na kněze jsem byl vysvěcen 20. 6. 1998, rok po ukončení teologického a filozofického studia. V roce 2009 jsem byl poslán studovat homiletiku do Lublinu. Doktorandské studium jsem dokončil v roce 2013 s titulem ThLic.

Jako kněz jsem zatím působil ve dvou státech - v Polsku do roku 2001. Poté jsem byl poslán do České republiky. Nejdříve jsem působil v Kroměříži jako kaplan a po roce jsem byl do roku 2009 sedm let administrátorem v Ratajích u Kroměříže. V srpnu roku 2013 mne představení poslali na nové místo mého působení do Čech. Pracoval jsem na krásném poutním místě Klokoty u Tábora jako kaplan a jako duchovní ve dvou farnostech Ratibořské Hory a Pohnání. V posledních dvou letech jsem sloužil jako administrátor v krásné farnosti Jistebnice. Od 1. listopadu 2018 po souhlasu představených mého řádu jsem dostal dekret od otce arcibiskupa Jana Graubnera do Přerova.

Po osmi měsících působení v Přerově jsem se rozhodl, a bylo mi to schváleno, že půjdu působit zpět do Českobudějovické diecéze. Zatím od otce biskupa Vlastimila Kročila jsem dostal možnost působit zde na Prácheňsku, kde mám na starosti Horažďovice, Malý Bor, Velký Bor, Kvášňovice, Chanovice a Pačejov.

Z mého soukromého života jsem chtěl uvést, že na střední škole jsem se velmi aktivně podílel na chodu školy. Vystupoval jsem na krajských a školních soutěžích. Hodně času jsem věnoval tanečním souborům jak lidovým, tak i latinsko-americkým tancům, divadlu a recitaci. Na stará kolena jsem už jako kněz patřil do výborného týmu judo Sokola Tábor. Moc Pánu Bohu děkuji za tu zkušenost.

Určitě na mně poznáte, že mám rád sladké věci ke kávě, rád plavu, jezdím na kole, chodím na pěší túry, dělám rád zájezdy a poutě do Polska, na Slovensko a po České republice na poutní místa. Na ostatní věci, které Vás budou zajímat, se mě můžete vždycky zeptat i osobně.

Pokud byste měli zájem o katechezi, přípravu na křest, pomazání nemocných, svatby, pohřby, biřmování, objednání mše sv. na různé úmysly a jiné dotazy, můžete buď volat na číslo **731 138 431**, nebo napsat e-mail na farnost: rkf.horazdovice@dicb.cz nebo soukromé dotazy na e-mail Mariusz.P@seznam.cz. V důležitých věcech mám rád potkat se osobně.

Přeji Všem hodně Daru Ducha Svatého na přímlovu Panny Marie pro veškerou spolupráci. Prosím vás,

čtenáře, o modlitbu za mne a celý tým kněží a všechny, kteří s námi spolupracují. A děkuji za možnost se tak s Vámi setkat a také za Váš čas věnovaný pro četbu tohoto článku.

P. Mariusz

Vánoční bohoslužby ve Velkém Boru

24. 12. Štědrý den – 22:00 h

29. 12. Sv. Rodiny – 11:00 h

25. 12. Narození Páně – 11:00 h

1. 1. Matky Boží P. Marie – 11:00 h

26. 12. Svatý Štěpán – 11:00 h

VELKOBOR VÁNOČNÍ

Milí čtenáři a příznivci našeho sboru, chceme vám poděkovat za vaši účast na oslavách deseti let činnosti sboru pod vedením Radky Kočí. Celý sál byl zaplněný a dokonce i po ukončení programu s námi zůstali někteří přátelé, což nás velmi potěšilo. Občas to neformální posezení bývá velmi milé a zazpívat si mohou všichni, kdo mají chuť.

V době, kdy vyjde tento článek, už budeme mít za sebou první adventní koncerty na Rabí a v Čimicích i víkend nabitý pěti koncerty v DPS Horažďovice, Olšanech, Poříčí, Bezděkově a v Písku, kde zpíváme pro charitu v krásném kostele Narození Panny Marie obklopeném vánočními trhy. Po koncertě si tak i my užíváme vánoční atmosféru se vším všudy. Čtvrtý adventní víkend už máme volno, ale jen na chvíli, protože nás čeká ještě půlnoční mše o Štědrém dnu ve 22:00 h a o Božím hodě vánočním v 11:00 h. Obě mše celebruje páter Mariusz Piwowarczyk a jsou i pozváním na náš vánoční koncert ve Velkém Boru, který bude letos v pátek 27. prosince od 18:00 h v kostele sv. Jana Křtitele. Našimi hosty opět budou děti z Velkého Boru a okolí, které jste mohli slyšet u rozsvěcení vánočního stromu. Naše vánoční zpívání ukončíme koncertem v Budislavicích u Kasejovic v neděli 29. 12.

Co nám všem popřát na závěr tohoto roku? Kromě zdraví snad i více času, který bychom měli darovat svým blízkým – rodiče svým dětem, které dnes žijí obklopené svými virtuálními kamarády – mobily, tablety, počítači – a ztrácejí schopnost komunikace s opravdovými přáteli. Když si chcete zahrát takové obyčejné Člověče, nezlob se, musíte být alespoň dva. Ideálně čtyři – brácha nebo ségra, tatka a mamka – zažije se při tom spousta legrace, ale i prohra, kterou musíte umět přijmout. Když přijde dítě a řekne: „Pojď si se mnou hrát,“ my babičky všeho necháme a jdeme, protože už dobře víme, jak ten čas rychle letí a že nám ta vnoučata brzy odrostou; a tak

prosím i vás, rodiče, věnujte svým dětem váš čas – je to ten nejlepší dárek, který nic nenahradí, a doufajte, že vám to i ony jednou vrátí, až budete staří. Věnujte trochu času i svým rodičům – ti už také žádné hmotné dary nepotřebují. Vezměte je třeba i do kostela a přijďte si poslechnout naše vánoční zpívání – tak i my budeme vědět, že čas, který jsme na zkouškách strávili, nebyl zbytečný. Děkuje vám.

24. 12. mše svatá Velký Bor 22:00 h

25. 12. Boží hod, Velký Bor 11:00 h

27. 12. koncert Velký Bor 18:00 h

29. 12. koncert Budislavice 18:00 h

Za Velkobor Marie Hlůžková

SDH JETENOVICE

Vážení spoluobčané, dovoluji vám přiblížit uplynulé akce, které jsme uspořádali, a akce, které nás ještě čekají.

V sobotu 9. 11. 2019 jsme uspořádali s místními maminkami první lampiónový průvod naší obcí. Sešlo se nás bezmála 40 rodičů a dětí a na konci průvodu jsme si před místní hospodou opekli burty. Myslím si, že jsme si to všichni užili.

V sobotu 23. 11. 2019 jsme se sešli na návsi, abychom ji společně uklidili. Ozdobili jsme vánoční stromeček a poseděli v naší hospůdce.

V pátek 29. 11. 2019 se u nás za doprovodu

Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů rozsvítil vánoční stromeček. Sešlo se nás mnoho, na zahřátí jsme si mohli dopřát svařák a čaj. Děti si mohly pod dozorem rodičů zapálit prskavky, které dostaly od SDH Jetenovice. Děkujeme panu starostovi za krásný ohňostroj, který jsme mohli na závěr krásného večera odpálit.

Ve čtvrtek 5. 12. 2019 nás opět po roce navštívil Mikuláš s andělem a čertem.

V pátek 6. 12. 2019 jsme uspořádali výroční schůzi SDH. Na schůzi jsme se sešli v nadpoloviční

většině, a jelikož byl letošní rok volební, zvolili jsme si nové členy výboru. Některým našim členům jsme udělili vyznamenání, rozdali medaile

a čestné uznání. Čestné uznání převzal i náš host Václav Drha z Velkého Boru, kterému ještě jednou děkujeme za jeho práci.

Akce, které nás čekají...

V neděli 29. 12. 2019 máme zamluvené bruslení v Sušici na zimním stadionu od 9:15 do 10:45 hodin. Svoz zajištěn.

V sobotu 25. 1. 2020 se uskuteční hasičský bál v Kulturním domě v Horažďovicích. Všichni jste srdečně zváni.

V únoru nás čeká posezení s p. Houdkem, který nás seznámí s novými dopravními předpisy. Datum a čas ještě včas upřesníme.

Výbor SDH Jetenovice přeje všem klidné prožití vánočních svátků a do nového roku jen to nejlepší.

Za SDH Jetenovice Petr Makovec

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMEČKU VE SLIVONICÍCH

SDH Slivonice uspořádalo v sobotu 30. 11. 2019 od 17 hodin rozsvícení vánočního stromečku. Pro příchod bylo připraveno bohaté občerstvení – vánočka, domácí oříškové rohlíčky, tlačinka, svařák a pro děti čaj. Ani letos děti nepřišly zkrátka a čekalo je malé sladké předvánoční překvapení od Ježíška. A pro všechny pak bylo jistě milým překvapením odpálení ohňostroje, ze kterého byli nadšeni jak malí, tak velcí. U stromečku se nás sešlo poměrně dost, takže začátek adventního času jsme mohli strávit v poklidném přátelském kruhu.

Přejeme všem klidné prožití vánočních svátků a do nového roku 2020 hlavně pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

Dana Šrámková

Rok se nám opět nachýlil ke konci a my jako vždy koncem roku měli Výroční valnou hromadu. Konala se 29. listopadu. Tentokrát nás kromě ročního bilancování čekaly i volby do výboru pro nové pětileté volební období. Na posty nejvyšší usedly mladé tváře. Výbor sboru byl zvolen v tomto složení:

Starostka sboru: Mgr. Radmila Štípková
Místostarostka sboru: Bc. Vendula Ježková
Jednatelka: Bc. Šárka Štěrbová
Velitel sboru: Robert Palečko
Zástupce velitele: Daniel Ouda
Strojník: Pavel Raška ml.
Preventista: Jiří Pavelec

Hospodář: Emilie Šilhavá
Referentka žen: Radmila Pešková
Kronikářka: Alena Maříková
Referent ochrany obyvatel: Jaroslav Janeček
Členové výboru: Václav Drha st., Václav Zábranský, Miloš Drha

Kontrolní a revizní rada byla zvolena v tomto složení: Předseda: Jana Pícková

Členové: Jana Palečková, Eva Vetyšková

Stejně tak budou probíhat volby do výboru Okrsku č. 7, do kterého spadáme. Do voleb jsme navrhli tyto kandidáty z našeho sboru: Mgr. Radmila Štípková, Bc. Šárka Štěrbová, Robert Palečko. Na okresní shromáždění delegátů OSH Klatovy byli navrženi delegáti Mgr. Radmila Štípková a Robert Palečko.

Odstupující starostce paní Marii Němcové i všem ostatním, kteří končí ve své funkci, tímto moc děkuji za jejich činnost, obětavost a trpělivost. Nově zvoleným přeji mnoho elánu a pevné nervy.

Zároveň ještě jednou děkuji a gratuluji všem soutěžícím, kteří nás letos reprezentovali na soutěžích za jejich výkony. Dík patří i těm, kteří obětavě vyjeli k nahlášeným zásahům v Hajištích a v Dobroticích.

Blíží se čas vánoční, nám všem přeji klidné a veselé prožití těchto svátků, do nového roku především hodně zdraví a alespoň trochu štěstí.

Šárka Štěrbová
jednatelka

Předávání funkce starostky hasičů.

BEZPEČNOSTNÍ DESATERO OD HASIČŮ

Vážení obyvatelé rodinných domů a bytů, oslovujeme vás touto cestou proto, že stále evidujeme v domácnostech vysoký počet požárů, které mají tragické následky. Každý rok dochází k více než tisícovce požárů v obytných budovách, kde umírají desítky lidí a stovky jsou jich zraněny. Musíte si uvědomit, že odpovědnost za své chování a technické zabezpečení svých domovů proti požáru nesete pouze vy sami! Aby k těmto požárům nedocházelo a nedocházelo k úmrtím a zraněním, dodržujte toto bezpečnostní desatero.

1. **Čtete návody.** Instalujte a užívejte tepelné i jiné spotřebiče v souladu s průvodní dokumentací výrobce.
2. **Hlídejte otevřený oheň.** Nenechávejte bez dozoru otevřený plamen svíček, sporáku, krbu a zvyšte opatrnost při vaření.
3. **Pozor na cigarety.** Při kouření a odhazování nedopalků do odpadkových košů nedopalky vždy dokonale uhasťte.
4. **Kontrola komínů.** Dodržujte pravidla na údržbu a provoz spalinových cest.
5. **Topte, jak se má.** Nedávejte do blízkosti topidel hořlavé látky, popel ukládejte do nehořlavé nádoby.
6. **Poučte své děti.** Dejte z dosahu dětí zápalky, zapalovače, vysvětlete jim nebezpečí vzniku požáru.

7. **Vybavte svoji domácnost.** Instalujte hlásiče požáru, vybavte domácnost hasicími spreji a přenosnými hasicími přístroji.
8. **Udržujte v pořádku uzávěry inženýrských sítí.** Hlavní vypínače elektrického proudu, uzávěry vody a plynu musejí být řádně označené a přístupné.
9. **Kontrolujte elektrická zařízení.** Kontrolujte pravidelně stav spotřebičů a šňůrových vedení.
10. **Udržujte průchodné chodby a schodiště.** V případě požáru oceníte, že budete moci z hořícího domu rychle utéci a zachránit členy rodiny.

Nejde vám proud???

Při výpadku elektřiny nejprve zkontrolujte, zda se výpadek týká pouze vašeho odběrného místa, nebo i širšího okolí, např. zda se svítí na chodbě domu či u sousedů. Zkontrolujte svůj hlavní jistič přecvaknutím do polohy vypnuto a opět zapnuto. V případě, že se výpadek týká pouze vašeho odběrného místa, zkontrolujte stav hlavního jističe před elektroměrem a také podružné jističe v domácnosti. Poruchy způsobené na zařízení ve vašem vlastnictví odstraňují na vaše náklady odborné firmy. Ověřte, zda jste uhradili veškeré platby za elektřinu. Pokud je vše v pořádku, kontaktujte poruchovou linku distributora na tel. číslo 800 850 860. Operátor se vás bude ptát na jméno a příjmení, adresu a popis místa, kde došlo k poruše, a upřesnění poruchy. V případě ohrožení života či majetku obyvatel kontaktujte tísňovou linku 112.

V.Z.

VÁNOCE

...jsou většinou lidí považovány za nejkrásnější svátky v roce – a není divu. Vládne při nich poklidná atmosféra (pokud se zvládneme vymanit z předvánočního stresu), lidé jsou k sobě navzájem štedří, někteří obdarovávají kromě blízkých lidí a domácích mazlíčků třeba i zvířátka v lese či potřebné lidi, pro které už dávno vánoční pohoda není takovou samozřejmostí. Stromečky (uvnitř i venku), domy a městské ulice či náměstí jsou krásně ozdobené; z rádií se linou pohodové vánoční písničky; děti dychtivě otevírají každý den další okénko v adventním kalendáři a nemůžou se dočkat, až otevrou to poslední, které značí, že dnes už přijde Ježíšek (a když vydrží až do večera nejíst, uvidí zlaté prasátko)... Kromě toho jsou Vánoce svátkem, kdy se setkává rodina, aspoň u štedrovečerní večeře. U nás na štedrovečerní tabuli patří kapr, k obědu se leckde ještě setkáváme s kubou (kroupy s houbami).

U polských sousedů se večeře zahazuje rozlomením chleba a vánočním borščem. Po boršči přichází na řadu sledi se zálivkou ze zakysané smetany a gratinované mořské plody s vajíčky a brambory. Ve Francii se *le Reveillon* (vánoční hostina) koná až po návratu z půlnoční mše. Pečené huse (či jinému druhu masa) s nádivkou z jedlých kaštanů předchází ústřice, uzený losos a slané palačinky z pohankové mouky. Ke všemu se připíjí šampaňské. Když mají Francouzi po pozdní večeři ještě chuť na něco sladkého, zakousnou zřejmě vánoční poleno, což je piškotová roláda s máslovým krémem „posněžená“ moučkovým cukrem. Španělsko je další zemí, kde se večeři pozdě – a to mezi desátou hodinou večerní a půlnocí. Štedrý den se tam nazývá *la Noche Buena* (dobrá noc). Po jednohubkách *tapas* se sýry, uzeninami a zeleninou a po husích játrech, šunce *jamon* a uzeném lososu přichází na řadu polévka s mořskými plody a následně hlavní chod, který se liší v závislosti na regionu. Královské krevety, mořské plody, pečený krocan, jehněčí,... A nechybí ani sladká tečka na závěr: *churroz* – smažené hranolky obalené v cukru se skořicí, *flan* – pudinkový krém s karamellem či *turrón* – zákusek z medu a mandlí.

V Itálii se s tradiční večeří zvanou „*Svátek sedmi ryb*“ setkáváme v současnosti spíš jen na venkově. Vánoční večeře se koná na Boží hod a složení menu jistě nepřekvapí – těstoviny, pečené maso a k tomu šumivé víno. Zajímavá je polévka – čistý rybí vývar ozvláštňený v každém regionu něčím jiným – těstovinami ze strouhanky, nočky z ovčího sýra atd.

K Vánocům neodmyslitelně patří tradice. Spousta lidí i dnes pouští po vodě skořápky, rozkrajuje jablko, dává kapři šupinu pod talíř a pak do peněženky, čeká na zlaté prasátko..., spousta tradic je už dávno zapomenutých. Třeba sbírání patek od vánoček – dívka, která stihla během Štedrého dne nasbírat co nejvíc

patek od vánoček, se do roka měla vdát. Je zřejmé, že zájem a boj o patky byl veliký. Nutno ovšem dodat, že patky se nemohly odkrojit hned, protože by se, stejně jako u chleba, krájely „paty pánu Bohu“. Naději na vdavky měla tak jen ta nejtrpělivější. Další možná zapomenutou tradicí je ovazování vánočního stolu. Zejména v rolnických a zemědělských rodinách se před usednutím ke štědrovečerní hostině ovázaly řetězem nohy stolu – tím se zajistilo, že za rok se zase všichni sejdou. Před usednutím ke stolu ještě hospodyňky zkontrolovaly, zda v domě nejsou žádné cizí věci, třeba půjčené. Pokud se totiž předměty do večere nevrátily, přinášely prý v dalším roce smůlu. A kolik bylo prostřeno míst? Sudý počet. Pokud byl v rodině lichý počet členů, prostíralo se další místo buď pro náhodného osamělého příchozího, nebo jako vzpomínka na ty, kdo nás opustili. Večer se naloupala cibule, oddělilo se dvanáct sukének a do každé se nasypala špetka soli. Slupky se pak naskládaly vedle sebe, každá symbolizovala jeden měsíc v roce. A ráno se vědělo, jaké počasí bude po celý příští rok: rozpuštěná sůl představovala deštivý měsíc, naopak ta s neporušenou solí věštila sucho.

Přeji Vám všem, aby tohle krásné období bylo pro Vás letos aspoň trochu kouzelné a prožité v pohodě.

CO BY CHTĚLY POD STROMEČKEM NAJÍT VELKOBORSKÉ DĚTI?

Při posledním setkání před rozsvěcováním stromečku jsme se borských dětí zeptali, co by si přály najít pod stromečkem. Odpovědi jsou anonymní, ponechám na rodičích, zda uhodnou, která odpověď patří jejich dítěti ☺.

Já bych si přála ovládací myš, abych mohla vystrašit mamku.

Já bych chtěla takové lasery, které se objeví v místnosti a kterým se musí vyhybat, a pejska, který poslouchá povely, že si třeba má sednout, tak si sedne.

LOL panenku a mobil (iPhone).

Chtěla bych kolo a žehličku na vlasy.

Chtěl bych od Ježíška elektrické hodinky, mobil Honor a pak ještě nějaké knížky, třeba dobrodružné.

Od Ježíška bych chtěla Samsung Galaxy A10.

Chtěla bych oblečení a brusle na led.

Koloběžku.

Je mi to jedno, nic konkrétního nechci.

JB (s využitím internetových zdrojů)

Kapr podle pánů z Rožmberka

Filet z kapra

Sůl, drcený kmín

Hladká mouka

Sádlo, cibule, slanina

Červené víno, med

Rozmarýn, tymián, šalvěj

Porce kapra osolíme a okmínujeme. Kapra obalíme v mouce a osmažíme. Vyndáme z pánve a na pánev dáme nahrubo nakrájenou cibuli a na nudličky slaninu. Trochu opečeme, přidáme nasekané bylinky a trochu medu. Když se med rozpustí, nalijeme červené víno. Vaříme, dokud se víno nezredukuje, a vrátíme kapra. Prohřejeme, dáme kapra na talíř a přelijeme omáčkou.

Lála

Koko sušenky

240 g hladké mouky

120 g moučkového cukru

100 g kokosu

3 lžice kakaa

½ lžičky prášku do pečiva

špetka soli

1 lžice rumu

1 žloutek

220 g změkklého másla (dávám celé)

Ze směsi vytvoříme kuličky o průměru asi 2 cm a na plechu zploštíme mokrou vidličkou. Pečeme při 180 °C 10–15 minut.

Jana Palečková

MOJE PRVNÍ CAMINO ANEB POUŤ DO SANTIAGA DE COMPOSTELA (čtení na pokračování) Díl první: Rozhodnutí a první část putování

„PROČ ČEKAT NA AŽ NĚKDY, KDYŽ JE TU TADY A TEĎ“.

Před několika lety jsem se začala seznamovat s informacemi o Svatojakubské cestě. Tato tematika mě začala hlouběji zajímat, a tak přišla na řadu literatura, kamarád Google, zhlédnutí filmů ze Svatojakubské cesty. Začala jsem vážně uvažovat o tom, že se stanu na určitou dobu poutníkem a některou z vyznačených tras absolvuji. V dostupných informacích jsem se také dočetla, že pokud člověk věří v sílu Camina (tak se poutní cesta označuje), samo si ho najde, pozve na cestu a také se o něj postará. Proč vlastně tato poutní cesta vznikla, proč nese daný název, proč ji poutníci absolvují.....?

Svatojakubská cesta nebo **Cesta svatého Jakuba** (španělsky *Camino de Santiago*) je název historické sítě dvanácti poutních cest, které vedou ke hrobu svatého Jakuba Staršího v katedrále v Santiagu de Compostela ve španělské Galicii. Trasy jsou značené moderním turistickým značením a většinou procházejí

historickými poutními směry. V katedrále jsou podle legendární i písemně zaznamenané tradice uloženy ostatky svatého Jakuba, Kristova učedníka, jenž za svého života údajně kázal i v Hispánii. Po své mučednické smrti, patrně r. 44, byl pohřben v Jeruzalémě, ale později byly jeho ostatky – dle různých legend v různých dobách a různými způsoby – přeneseny do Španělska a konečně pohřbeny na tehdy pustém místě dnešního Santiaga. Místo bylo poté na několik staletí ztraceno, až byl hrob s pravděpodobnými ostatky sv. Jakuba znovu nalezen roku 813, kdy na něj podle legendy ukázaly jasně zářící hvězdy. Na místě Jakubova hrobu byl nejprve vystavěn prostý jednolodní kostel, jenž se poměrně brzy stal poutním místem (hrob z římské doby krytý mramorovou deskou i stavba nad ním jsou archeologicky doložené), a kolem něj vyrostlo město. Se vzrůstajícím významem byl kostel několikrát přestavován, poté byl při nájezdu Maurů v roce 997 zničen a v letech 1075–1150 byla na jeho místě vystavěna současná trojlodní bazilika. První doložená pouť do Compostely se uskutečnila roku 951 a vykonal ji francouzský biskup z Le Puy. Podél cesty byly postupně vztyčovány orientační kameny, kamenné kříže, boží muka a byly upravovány studánky. Vznikla radiální síť 12 poutních cest vedoucích z Itálie, Francie i Portugalska. Dále při ní byly zřizovány kaple, kostely a kláštery

poskytující poutníkům azyl. Apoštol Jakub provází doslova každý krok poutníka. Každé město na poutní cestě má kostel anebo kapli jemu zasvěcenou, jeho vyobrazení jsou na domech i ve volné krajině. Bývá vypodobněn s atributy středověkého poutníka, v širokém klobouku, poutnické pláštěnce s mušlí na límci, s holí, mošnou a nádobou na vodu z vydlabané tykve.

Svatojakubskou cestu jsem měla uloženou v mysli a opravdu ve správnou dobu přišla správná informace. Moje neteř Petra přijela k naší babičce na návštěvu a vyprávěla mi o přednášce jednoho cestovatele, který absolvoval Svatojakubskou pouť. A Petra pravila: „Teto, já bych se do Santiaga vypravila“. A v tu chvíli

to začalo. Tento vzájemný cíl jsme si s Petrou stanovily v zimě a od té doby jsme začaly plánovat. Já jsem ale zjistila, že čím více informací si vyhledávám, tím je to horší, protože jsem více plná obav a strachů. Nepolíbená putováním, chůzí s krosnou a bez potřebné znalosti vhodného cizího jazyka jsem začala být poněkud nervózní. Musím přiznat, že ani moje rodina neoplývala nadšením z mého rozhodnutí. Ale kdo mě zná, ví, že když si něco vezmu do hlavy, jdu si za tím. A tak jsem udělala rozhodnutí. Protože jsem přesvědčená, že v lidském životě neexistují náhody, ale vše, co se děje, má nějaký důvod, začaly ke mně „proudit“ různé informace. A jednou z nich byla informace pro mě zásadní: „Když putuješ po Svatojakubských cestách, nemůžeš nic plánovat, musíš být otevřený vůči všem věcem, které Tě potkají.“ A tuto myšlenku jsem začala respektovat.

„PUTOVÁNÍ JE JAKO VÁLKA SE SEBOU SAMÝM. A TEN BOJ MŮŽE VYHRÁT JEN ČLOVĚK SÁM.“

Protože máme s Petrou omezený čas pro dovolenou, zvolily jsme termín pro naše společné putování na srpen, který nám mnozí rozmlouvali vzhledem k letním teplotám. Volba totiž padla na Portugalskou pobřežní trasu. Ale o počasí až dále. Problém rovněž vyvstal s tím, jak se dopravit na místo startu, do portugalského Porta. V době, kdy jsme si kupovaly letenky, se objevily problémy s leteckou dopravou, a tak jsme musely do našeho cíle letět s přestupem, to samé bylo při zpáteční cestě. Letadlem jsem se už ve svém životě nacestovala dost, ale toto bylo pro mě opět nové. Cestovala jsem s krosnou, která nebyla odbavována, a pro palubní zavazadlo platí daná pravidla. A vůbec sbalit se na poutní cestu s minimem věcí, které se musí vejít do daných rozměrů a ještě s vidinou toho, že naplněnou krosnu budu stále nosit na zádech, pro mě bylo tak trochu záhadou. Ale opět mi zaznělo v uších – neplánuj, neřeš, Camino se postará. Je to opravdu tak, jaké myšlenky si člověk pošle do své hlavy, ty se mu naplní. S Petrou jsme se vzájemně povzbuzovaly a vše do sebe zdárně zapadalo. Po příletu do Porta jsme se ubytovaly a ráno jsme plné očekávání vyšly do neznámých ulic hledat pověstnou žlutou šipku, která poutníka provází na jeho nelehké cestě. Zakoupily jsme si mušli hřebenatku, která je symbolem všech poutníků. Proč zrovna hřebenatka? Jedna z legend vypráví, že prosby ke svatému Jakubovi pomohly zachránit topícího se muže, kterého vytáhli z moře celého pokrytého hřebenatkami. Proto mušle hřebenatka. A také jsme si připravily Credenciál, což je poutnický pas, do kterého se po cestě sbírají razítka, která jsou podkladem pro vydání poutnického diplomu – Compostely – v samotném Santiagu de Compostela. A začaly jsme si zvykat na jednu velmi příjemnou věc. V Portugalsku i ve Španělsku se lidé chovají k poutníkům (španělsky „peregrino“) velmi hezky. Přejí všem pěknou cestu pozdravem „bueno camino“ a ochotně ukazují směr cesty. My jsme s Petrou označily tyto lidi za anděly, protože nám nejednou pomohli v situaci, kdy jsme těžce hledaly ubytování anebo jsme přehlédly žlutou šipku a ztratily směr. Na některých místech domorodci přenechávali podél trasy výpěstky ze svých zahrad a vinic pro poutníky. Občerstvovací hospůdky na pouti poskytovaly pro poutníky rovněž příjemné přijetí. K objednanému nápoji obsluha pro poutníka přidala ještě něco dobrého na zub. To, co popisuji, pro mě bylo silné zjištění. V poslední době mám pocit, že přibývá kolem nás negativních informací, závisti, nepochopení a neochoty si vzájemně pomáhat. Na Svatojakubské cestě byly kolem nás úsměvy, snaha pomoci a poradit a zajistit poutníkům zdárné vyřešení vzniklých problémů, které samozřejmě přicházely. Pouť byla také „bolavá“. Ranní procitnutí s pomyšlením, že nás čekají další kilometry do cíle, nebylo vždy příjemné. Ale jak jsem si nazula boty, nasadila krosnu a viděla první žlutou šipku, už jsem zase byla na vlnách Camina a kochala se především krásnou přírodou. Po několikadenním putování podél Atlantiku doprovázeném kromě sněhu a mrazu snad všemi druhy počasí jsme s Petrou po společné poradě svoji trasu změnily a zamířily do vnitrozemí.

Pokračování příště.....

M. Sládková (s využitím internetových zdrojů)

SPOLEČENSKÉ AKCE

24. 12.	22:00	„Půlnoční“ mše svatá	Kostel sv. Jana Křtitele
25. 12.	11:00	Narození Páně – mše svatá	Kostel sv. Jana Křtitele
27. 12.	18:00	Koncert Velkoboru	Kostel sv. Jana Křtitele
29. 12.	9:15	Bruslení SDH Jetenovice	Zimní stadion Sušice
1. 1.	13:30	Novoroční špacír	
5. 1.	od 9:00	Tříkrálová sbírka	Velký Bor, Jetenovice
25. 1.		Hasičský ples SDH Jetenovice	KD Horažďovice
16. 2.	od 15:00	Václav Žákovec a Anna Volínová	KD Velký Bor
22. 3.	od 15:00	Horalka z Mrákova	KD Velký Bor

*JMÉNEM OBCE VELKÝ BOR PŘEJI VŠEM
KRÁSNÉ VÁNOČNÍ SVÁTKY, PEVNÉ ZDRAVÍ
A SPOKOJENOST V NOVÉM ROCE 2020*

Václav Zábranský - starosta obce

Vydává Obecní úřad Velký Bor

Redakční rada: Václav Zábranský, Marie Sládková, Jana Brůžková, Lucie Šilhavá

Vyhrazujeme si právo přijímat články, které lze graficky upravit.

E-mail: velkoborskenoviny@seznam.cz

Noviny jsou také dostupné v elektronické verzi na www.sumavanet.cz/velkybor